

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: HHM40304

Besvarelse af spørgsmål nr. 15 af 5. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 15:

”Hvad er begrundelsen for, at politiets indberetning ikke udløser en retshandling, og hvorfor skal forsvareren selv begære retshandling?”

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 4, indeholder den foreslåede ordning den væsentlige retssikkerhedsgaranti, at den beskikkede advokat efterfølgende skal orienteres om de telefonnumre, der er blevet aflyttet eller indhentet teleoplysning om, således at advokaten kan indbringe spørgsmålet om lovligheden af de enkelte telefonaflytninger mv. for retten, hvis der findes grundlag for det.

I medfør af den foreslåede affattelse af retsplejelovens § 783, stk. 2, 2. pkt. skal politiet snarest muligt efter udløbet af det tidsrum, inden for hvilket indgrebet kan foretages, underrette retten om de telefonnumre, som indgrebet har været rettet imod (det vil sige de telefonnumre, som er blevet aflyttet, eller hvor der har været iværksat teleoplysning), samt om de bestemte grunde, der er til at antage, at der fra de pågældende telefonnumre gives meddelelser til eller fra den mistænkte.

Det forudsættes i lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 4.2.2., at denne underretning af retten skal indeholde oplysninger svarende til dem, som skal medtages, når indgreb iværksat uden forudgående retskendelse (på øjemedet) efterfølgende forelægges retten til godkendelse, jf. § 783, stk. 3 (der efter forslaget bliver stk. 4).

Politiets underretning til retten sker som anført i lovforslagets bemærkninger med henblik på, at retten herefter underretter den advokat, som er beskikket i sagen i medfør af retsplejelovens § 784, stk. 1, jf. den foreslåede bestemmelse i § 783, stk. 2, 3. pkt.

Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 4.2.2., forudsættes en efterprøvelse af lovligheden af indgrebet ikke foretaget på det tidspunkt, hvor den nævnte underretning sker. Det bygger på, at retten som anført i bemærkningerne på dette tidspunkt alene ville have politiets fremstilling som grundlag for en efterprøvelse af lovligheden. En sådan ordning ville efter Justitsministeriets opfattelse ikke tilgodese hensynet til at sikre en kontradiktorisk behandling, hvor den beskikkede advokat – der skal varetage ikke blot den mistænkte interesser, men også interesserne for andre indehavere af telefoner, der er blevet aflyttet, og for de personer, som mere eller mindre tilfældigt taler i en telefon, der er blevet aflyttet – har mulighed for at udtale sig, inden retten træffer afgørelse.

Underretning af den beskikkede advokat om, hvilke telefonnumre der er blevet aflyttet, eller hvor der har været iværksat teleoplysning – og om de bestemte grunde, der er til at antage, at der fra de pågældende telefonnumre gives meddelelser til eller fra den mistænkte – skal således gøre det muligt for den beskikkede advokat at tage stilling til, om spørgsmålet om lovligheden af indgrebet skal indbringes for retten.

Spørgsmålet om lovligheden af en telefonaflytning mv. kan indbringes for retten af den beskikkede advokat i medfør af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, 3. pkt. Hvis sagen indbringes for retten, afgør retten ved kendelse, om indgrebet er sket inden for rammerne af den forudgående retskendelse og i øvrigt i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige betingelser for telefonaflytning og teleoplysning.